

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/182/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5808899577
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5808899577.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka, členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobcu: G. Y., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., U. P. XXX, zastúpeného JUDr. Miroslavom Sládekom, advokátom so sídlom P., Ul. B. U. XX/XX proti žalovaným: 1/ N. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., E. XXX/X, 2/ D. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., J. U. XXX, 3/ D. O., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., Y. XXX/XX, t.č. X., A. XXXX/XX, 4/ N. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., A. XXX, 5/ D. I., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. XXX, 6/ COOP Jednota, spotrebné družstvo, so sídlom Trstená, Hattalova 100, IČO: 36 012 815, 7/ G. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom X., V. XXXX/XX, žalovaní 1/, 2/, 3/, 6/, 7/ zastúpení JUDr. Jozefom Polákom, advokátom so sídlom I. U., Z. XXXX, žalovaná 5/ zastúpená Annou Kaníkovou, bytom Y., X. D. XXX, o vyslovenie neplatnosti právneho úkonu na určenie vlastníctva, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 2C/17/2008-210 zo dňa 06. 02. 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaným súd **p r i z n á v a** náhradu trov odvolacieho konania, ktoré je povinný zaplatiť žalobca, v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo zamietol žalobu, ktorou sa domáhal žalobca proti žalovaným určenia neplatnosti kúpnych zmlúv z roku 2002, ktoré boli registrované Katastrálnym úradom Žilina, Správou katastra Tvrdošín a ktorými boli prevedené podiely žalovaných k nehnuteľnostiam evidovaným na LV č. XXXX, resp. č. XXXX v kat. úz. X.. Žalobca žiadal vysloviť relatívnu neplatnosť, ktorej sa dovoľával s poukazom na ust. § 140 OZ, resp. v priebehu konania so súhlasom súdu rozšíril žalobu a žiadal určiť absolútnu neplatnosť jednotlivých zmlúv a vlastníkov jednotlivých podielov. Pred prvoinštančným súdom boli účastníci na strane žalovaných označení ako žalovaní v rade 2/ až 8/ z dôvodu, že v žalobe označená žalovaná v rade 1/ T. C. nemala spôsobilosť byť účastníkom konania (zomrela pred podaním žaloby), a preto súd voči nej konanie zastavil. Zamietnutie žaloby prvoinštančný súd zdôvodnil s poukazom na ust. § 137 písm. c/ CSP (§ 80 písm. c/ O. s. p.), pričom vec právne posúdil aj s poukazom na ust. § 34, § 40a, § 136, § 137, § 140 a § 603 Občianskeho zákonníka, ako aj ustanovenia zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a podľa ustanovení zákona č. 181/1995 Z. z. a č. 97/2013 Z. z. v platnom znení. Prvoinštančný súd konštatoval, že na strane žalobcu ide o nedostatok naliehavého právneho záujmu na podaní určovacej žaloby v takom znení ako ju predniesol v tomto konaní. Žalobca nevyužil vhodný spôsob ochrany svojich práv, keď namietal relatívnu neplatnosť jednotlivých zmlúv o prevode spoluvlastníckych podielov, avšak nedomáhal sa prevodu scudzeného podielu od nadobúdateľa, resp. viackrát sa vyslovil, že na odkúpení jednotlivých podielov nemá záujem. V tomto prípade striktné formálne a gramaticky vykladať relatívnu neplatnosť podľa § 140 OZ v spojení s ust. § 40a OZ by bolo nekonformné s ust. čl. 20 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (vlastník je v medziach

zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať a nakladať s ním). Pri výklade zákona treba sledovať úmysel zákonodarcu a dohliadať, aby striktným formalizmom nedošlo k šikanóznemu výkonu práva. Vzhľadom na konkrétne okolnosti prípadu nebol žalobca ukrátený na svojom predkupnom práve do tej miery, že by vôbec nemal možnosť predkupné právo využiť. Súd tiež nevzhladol, že by jednotlivé zmluvy boli absolútne neplatné pre dôvod predaja spoluvlastníckych podielov z tzv. spoločnej nehnuteľnosti. Stavba Hotela Roháč, ako aj zastavané pozemky sú evidované na osobitných listoch vlastníctva a z týchto nevyplýva, že sa jedná o spoločné nehnuteľnosti Urbáru Trstená, keďže bol na nich zapísaný ako väčšinový spoluvlastník Oravské spotrebné družstvo Trstená, resp. Jednota SD (predchodca žalovaného 6/), ktorí nikdy neboli členmi Pozemkového spoločenstva Urbár Trstená. Z tohto dôvodu tiež súd zamietol žalobu v časti, kde sa domáhal žalobca určiť vlastníctvo k jednotlivým spoluvlastníckym podielom inak, ako sú tieto evidované na liste vlastníctva. O trovách prvoinštančného konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP podľa pomeru úspechu strán v konaní.

2. Proti rozsudku súdu prvej inštancie, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom zástupcu podal odvolanie žalobca. Dôvodil tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, resp. obsahom práva na spravodlivý proces je aj právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Podľa odvolateľa prvoinštančný súd, hoci pripustil zmenu žaloby, na mnohé skutkové tvrdenia nedal odpovede, resp. tieto sú rozporuplné a nemajú oporu v prevedenom dokazovaní. Takýmto protirečivým konštatovaním je údaj, že spoluvlastnícke podiely sa netýkajú spoločnej nehnuteľnosti, avšak na ďalšom mieste v odôvodnení rozsudku súd uviedol, že sa jedná o spoločné nehnuteľnosti Urbáru Trstená. V tejto súvislosti jednoznačne je preukázané, že na LV č. XXXX kat. úz. X. sú zapísané nehnuteľnosti ako spoločné podľa zákona č. 97/2013 Z. z. a na LV č. XXXX v kat. úz. X. (zapísaná stavba Hotela Roháč) takýto zápis chýba. Žalovaný COOP Jednota, resp. jeho právny predchodca bol k sporným spoločným nehnuteľnostiam na LV č. XXXX a č. XXXX kat. úz. X. zapísaný ako spoluvlastník protiprávne (pred kúpou sporných nehnuteľností od žalovaných). V ďalších dôvodoch odvolateľ uviedol, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasil s odôvodnením zamietnutia žaloby, že na strane žalobcu ide o nedostatok naliehavého právneho záujmu na podaní určovacej žaloby s tým, že v prípade vyhovenia žalobe by sa proti svojej vôli žalovaní opätovne stali podielovými spoluvlastníkmi s opätovnou možnosťou dispozície so spoluvlastníckymi podielmi, o ktoré žalobca nemá záujem, čo by za predpokladu, že žalovaní nemajú záujem zotrvať v spoluvlastníckom vzťahu, viedlo k ďalšej súdivosti. Takýto záver súdu je v rozpore s § 8 zákona č. 97/2013 Z. z., resp. § 4 ods. 1 zákona č. 181/1995 Z. z., ktorý platil čase prevodu podielov sporných nehnuteľností. Právna úprava spoluvlastníctva k spoločnej nehnuteľnosti v citovaných zákonoch vychádza zo zásady nedeliteľnosti a nezrušiteľnosti podielového spoluvlastníctva k spoločnej nehnuteľnosti. Na rozdiel od právnej úpravy spoluvlastníctva podľa § 136 a nasl. Občianskeho zákonníka v spoluvlastníctve k spoločnej nehnuteľnosti musí spoluvlastník zotrvať aj proti svojej vôli. Jediný zákonný spôsob vystúpenia je scudzenie celého spoluvlastníckeho podielu. Podaním žaloby chcel žalobca dosiahnuť zmenu zápisu na LV č. XXXX a č. XXXX kat. úz. X. k spoločnej nehnuteľnosti tak, aby sa prevodcovia, ktorí i po prevode tejto časti spoločnej nehnuteľnosti zostali naďalej členmi Urbáru Trstená, stali opätovne spoluvlastníkmi nehnuteľnosti, pričom takýto právny stav by bol nastal zo zákona, ak by nebolo právo k sporným nehnuteľnostiam dotknuté ďalšou právnou zmenou v prospech žalovaného 7/. Pokiaľ súd v odôvodnení uviedol, že prísne formalistický výklad zákona o predkupnom práve by bol nekonformný s čl. 20 Ústavy SR, takýto záver súdu neobstojí, lebo predkupné právo podielových spoluvlastníkov je založené priamo zákonom. V tomto prípade mal porušenie žalobcovho predkupného práva, ako aj ďalších porušení žalobcom tvrdných, vychádzať z ustanovení právneho predpisu platného a účinného v čase dotknutého prevodu, t. j. zákona č. 181/1995 Z. z. V tejto súvislosti bolo v konaní preukázané, že žalobca sa relatívnej neplatnosti kúpnych zmlúv dovolal, a to doručením žaloby 22. 09. 2004 žalovaným účastníkom zmluvy so všetkými právnymi dôsledkami z toho plynúcimi. Záver súdu o nekonformnosti zákonnej úpravy predkupného práva s ústavným článkom 20 Ústavy SR o obmedzení vlastníckeho práva žalovaných je preto absolútne nedôvodný. Podľa odvolateľa v konaní bolo preukázané, že prevodcovia žalovaní 1/ - 5/ (pôvodne označení žalovaní 2/ - 6/) porušili predkupné právo v zmysle § 140 Občianskeho zákonníka a zmluva, ktorou žalovaný 6/ previedol nehnuteľnosti od prevodcov na žalovaného 7/ (v rozhodnutí súdu prvej inštancie označení ako žalovaní 7/ a 8/) je absolútne neplatná a tiež bol preukázaný naliehavý právny záujem na takýchto petitoch. Odvolateľ preto žiadal, aby odvolací súd rozsudok zmenil a rozhodol v prospech žalobcu, prípadne tento zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie súdu prvej inštancie.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadrili žalovaní 1/, 2/, 3/, 6/, 7/ prostredníctvom ich zástupcu, ktorí uviedli, že napadnutý rozsudok je v celom rozsahu vecne správny a vychádza zo správneho právneho posúdenia veci. Prvoinštančný súd sa dostatočne zaoberal tvrdeniami žalobcu, ktoré uviedol aj vo svojom odvolaní a dospel po vykonanom dokazovaní k správne právnemu záveru o tom, že neexistuje naliehavý právny záujem na požadovaných určeníach. Čo sa týka zdôvodnenia rozsudku, tento je riadne a vyčerpávajúcim spôsobom v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP odôvodnený s poukazom aj na relevantnú judikatúru Najvyššieho súdu SR, resp. Krajského súdu v Žiline (uznesenie sp. zn. 4Cdo 111/2008 NS SR). V niektorých špecifických prípadoch nebolo reálne možné dodržať postup vymedzený zákonom pri zrušení a vyporiadaní spoluvlastníctva, resp. prevode spoluvlastníckeho podielu, na čo reagoval aj zákonodarca zmenou vykonanou v zákone č. 97/2013 Z. z. o pozemkových spoločnostiach, kde zreálnil pohľad na reálnu ponukovú možnosť podielových spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti. V podstate vypustil aplikovateľnosť ustanovení Občianskeho zákonníka o predkupnom práve na prevod spoluvlastníckeho podielu, keď už spoluvlastník nemusí ponúkať svoj podiel na predaj všetkým ostatným spoluvlastníkom, ale urobí túto ponuku voči ostatným prostredníctvom výboru pozemkového spoločenstva a ak o podiel neprejavia ostatní vlastníci záujem, môže ho predať tretej osobe. Ohľadom tvrdenia žalobcu o potrebe skúmania absolútnej neplatnosti právneho úkonu žalovaní poukazujú na odôvodnenie napadnutého rozsudku, kde dospel k záveru o neexistencii naliehavého právneho záujmu, a to aj v kontexte so zmenou právnej úpravy, na ktorú súd v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal. Žalobca nemá naliehavý právny záujem ani na určení, že sporné nehnuteľnosti patria do dedičstva po pôvodných žalovaných, keďže ani v prípade vyhovenia takémuto návrhu by sa jeho právne postavenie nijako nezmenilo. Krajský súd v Žiline vo viacerých rozhodnutiach potvrdil závery prvoinštančného súdu, keď rozhodoval o obdobných žalobách, ktorými žalobca napadol úkony ďalších spoluvlastníkov (5Co/252/2015, 8Co/558/2015). Aj keď právne závery všeobecných súdov obsiahnuté v ich rozhodnutiach nemajú v právnom poriadku Slovenskej republiky charakter precedensu, ktorý by ostatných sudcov rozhodujúcich v obdobných veciach zaväzoval rozhodnúť identicky, napriek tomu protichodné právne závery vyslovené v analogických prípadoch neprispievajú k naplneniu hlavného účelu princípu právnej istoty, ani k dôvere v spravodlivé súdne konanie (IV. ÚS 49/06, III. ÚS 300/06). V odvolaní žalobca neuviedol žiadne relevantné a dôvodné námietky, ktoré by spochybnili správnosť právneho posúdenia otázky, či už naliehavého právneho záujmu na podaní určovacej žaloby alebo aj ďalšie tvrdenia uvedené žalobcom. Z uvedených dôvodov žiadali, aby odvolací súd rozsudok prvoinštančného súdu potvrdil a priznal im nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách § 379 a § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP napadnutý rozsudok prvoinštančného súdu podľa § 387 CSP ako vecne správny potvrdil.

5. Pri preskúvaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, zo spisového materiálu, ako aj zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. V konaní sa riešila otázka, či kúpne zmluvy (označené žalobcom ako relatívne neplatné) sú neplatné po tom, čo sa tejto neplatnosti dovoľával žalobca poukazujúc na to, že pri kúpe a predaji spoluvlastníckych podielov boli porušené jeho predkupné práva, keď mu riadnym spôsobom zo strany žalovaných neboli ponúknuté ich podiely ako spoluvlastníkov na odkúpenie. Súd tiež riešil otázku absolútnej neplatnosti z dôvodu, že sa jedná o spoločnú nehnuteľnosť, pričom podľa žalobcu sa mal predávať spoluvlastnícky podiel len k časti týchto spoločných nehnuteľností. Súd mal tiež zároveň určiť, kto je spoluvlastníkom jednotlivých podielov, ktoré boli predmetom prevodu. Prvoinštančný súd tak posudzoval splnenie podmienok ponuky v zmysle ust. § 140 Občianskeho zákonníka (predávajúcimi neboli blízke osoby), pričom prihliadal aj na jednotlivé ustanovenia Ústavy SR, keď podľa ust. § 152 ods. 4 výklad a uplatňovanie všetkých podústavných právnych noriem musí byť v súlade s ústavným poriadkom. V tomto prípade spoluvlastníkmi boli členovia Urbáru Trstená, ktorých práva a povinnosti okrem Občianskeho zákonníka v čase prevodu upravoval zákon č. 181/1995 Z. z. o pozemkových spoločnostiach. Zmluvy o prevodoch sa vzťahovali na nehnuteľnosti, a to Hotel Roháč spolu so zastavanými pozemkami, pričom prevodmi jednotlivých podielov sa malo efektívnejšie využiť hospodárenie s touto nehnuteľnosťou. Z dôvodu vysokého počtu spoluvlastníkov (okolo 550), z ktorých viacero v danom období už nežilo a neboli známi ich právni nástupcovia, jednotliví členovia urbáru splnomocnili COOP Jednotu Trstená, spotrebné družstvo na uplatnenie zákonného predkupného práva. Úmysel odkúpiť spoluvlastnícke podiely oznámil na členských schôdzkach Jednoty pre spoluvlastníkov, ktorí boli zároveň členmi družstva, na stretnutí podielnikov Hotela Roháč ako aj prostredníctvom zverejnenia výzvy vo forme verejnej vyhlášky vyvesenej na verejnej tabuli Mesta Trstená. Tu boli obsiahnuté všetky podmienky pre uplatnenie

predkupného práva v určenej dobe. Pretože žiaden zo spoluvlastníkov na výzvy nereagoval, došlo k podpisu kúpnych zmlúv v roku 2002. Samotný žalobca mal vedomosť o úmysle žalovaných previesť svoje podiely, nakoľko s nimi komunikoval, no neprejavil záujem o ich nadobudnutie. Pokiaľ by súd striktne formálne a čisto gramaticky vykladal znenie ust. § 140 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 40a Občianskeho zákonníka, bolo by možné dospieť k záveru, že napadnuté kúpne zmluvy sú relatívne neplatné. Pri rozhodovaní však prvoinštančný súd bral do úvahy aj ostatné skutočnosti, na ktoré poukázal vo svojom odôvodnení rozsudku a dospel k záveru, že zo širšieho výkladu jednotlivých zákonných ustanovení v tomto konkrétnom prípade je možné dospieť k záveru, že vyhovie takejto žalobe by bolo šikanózne, nakoľko z výpovede samotného žalobcu vyplynulo, že mal vedomosť o tom, že nielen žalovaní v tomto konaní, ale aj ďalší spoluvlastníci nehnuteľnosti mali záujem predať spoluvlastnícke podiely COOP Jednote, spotrebnému družstvu. Ani v súčasnej dobe žalobca netvrdí, že má záujem o odkúpenie podielov, na súde však napadol okolo 180 kúpnych zmlúv. Súd prvej inštancie vo svojom odôvodnení rozsudku poukázal aj na súčasné znenie zákona o pozemkových spoločnostiach - zákon č. 97/2013 Z. z., ktorý zrealizoval pohľad na ponukovú možnosť podielových spoluvlastníkov v spoločnej nehnuteľnosti a s účinnosťou od 01. 05. 2013 spoluvlastník už nemusí ponúknuť svoj spoluvlastnícky podiel k spoločnej nehnuteľnosti na predaj všetkým ostatným spoluvlastníkom, ale urobí túto ponuku voči ostatným spoluvlastníkom prostredníctvom výboru pozemkového spoločenstva. Prvoinštančný súd tiež rozhodoval o tom, či jednotlivé zmluvy nie sú absolútne neplatné, pričom dospel k záveru, že sa predávali nehnuteľnosti, ktoré v katastri nehnuteľností sú vyznačené na samostatných listoch vlastníctva, pričom nie je jednoznačné, či sa jedná o spoločnú nehnuteľnosť, nakoľko pri stavbe Hotela Roháč poznámka o spoločnej nehnuteľnosti nie je a pri LV č. XXXX kat. úz. X. je poznámka, že sa jedná o spoločnú nehnuteľnosť podľa zákona č. 97/2013 Z. z. (avšak nie je uvedené, že patrí pozemkovému spoločenstvu Urbár Trstená). Zapísané sú dve parcely registra C č. 555 o výmere 1357 m² a č. 556 o výmere 392 m², obe zastavané plochy a nádvoría, pričom pozemok sa nachádza v zastavanom území obce. V časti B sú ako spoluvlastníci uvedené jednotlivé mená a priezviská osôb s vyznačenou veľkosťou spoluvlastníckeho podielu. Pokiaľ sa teda aj jedná o spoločnú nehnuteľnosť, táto predstavuje vyššie uvedené dve parcely, ku ktorým sa viažu jednotlivé podiely spoluvlastníkov a tieto boli v celom rozsahu prevedené zo strany jednotlivých spoluvlastníkov na kupujúceho. Pokiaľ teda prvoinštančný súd uviedol, že na podaní žaloby, kde súd mal preskúmať relatívnu neplatnosť zmlúv z dôvodu opomenutia predkupného práva predávajúcimi, v čase podania žaloby mal žalobca naliehavý právny záujem, nakoľko možnosť domáhať sa relatívnej neplatnosti zmluvy mu vyplýva priamo zo zákona (§ 40a OZ). Čo sa týka ďalších petítov, ktorými rozšíril žalobu v priebehu konania, tu aj odvolací súd dospel k záveru, že na určení absolútnej neplatnosti jednotlivých zmlúv nebol daný právny záujem, resp. tento žalobca nepreukázal (nebol účastníkom týchto zmlúv a z titulu porušenia zákona by možnosť podať žalobu prináležala prokurátorovi). Následne nebol daný právny záujem ani na tom, aby súd určoval, kto má byť zapísaný ako spoluvlastník jednotlivých podielov na liste vlastníctva v katastri nehnuteľností.

6. Odvolací súd na základe uvedených skutočností, ako aj záverov prvoinštančného súdu dospel k tomu, že tento v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a vo veci samej dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol zistený skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s § 220 CSP zdôvodnil. Samotný prvoinštančný súd síce uviedol, že má pochybnosti o naliehavom právnom záujme na podaní žaloby, kde sa domáhal žalobca vyslovenia relatívnej neplatnosti, zároveň však vo veci vykonal dokazovanie a rozhodnutie zdôvodnil aj s poukazom na hmotnoprávne dôvody zamietnutia žaloby. Aj odvolací súd sa domnieva, že uplatnenie relatívnej neplatnosti vzhľadom na spôsob vykonania ponuky predkupného práva formálne striktne nenapĺňalo obsah ust. § 140 OZ, avšak vzhľadom na všetky okolnosti prípadu, ako aj novelizované znenie zákona o pozemkových spoločnostiach, sa podaná žaloba javí proti žalovaným ako šikanózna a zo strany žalobcu ide o výkon práva, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi. Pretože prvoinštančný súd sa vo svojom odôvodnení zaoberal aj otázkami nastolenými v odvolacom konaní, odvolateľ tak neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa nezaoberal súd prvej inštancie a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

7. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust § 396 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalovaným, ktorí mali úspech vo veci v odvolacom konaní, priznal náhradu trov v celom rozsahu.

8. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).